

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.020 van 26 juni 2003
in de zaak A. 104.364/XIV-4322.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. DELVAUX,
 kantoor houdende te 2800 SINT-TRUIDEN,
 Stationsstraat 10A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 19 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 26 oktober 2000 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 8 november 2000 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 maart 2001 deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Aan betrokkene werd op 7 februari 2001 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissariaat-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 november 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”;

2. Betreffende de toepassing van artikel 26 van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar “uiteenzetting van de middelen” onder meer aanvoert dat de beslissing die steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven met machtsoverschrijding is genomen en dat een juiste en juridisch aanvaardbare motivering een substantiële vormvereiste is; dat de bestreden beslissing niet naar behoren van recht en zelfs helemaal niet is gemotiveerd vermits geen rekening is gehouden met het door de verzoekende partij bij de dienst Vreemdelingenzaken gedane relaas en vermits de commissaris-generaal zelfs weigert

het beroep van de verzoekende partij te beoordelen; dat de verzoekende partij hoger in het verzoekschrift onder “de feiten” onder meer aanvoert dat de commissaris-generaal op 7 februari 2001 een aangetekende oproeping naar haar gekozen woonplaats had verzonden en een fax naar het asielcentrum van Sint-Truiden; dat de verzoekende partij op 8 februari 2001 haar adreswijziging van dezelfde dag naar de xxx in Verviers had doorgegeven aan het commissariaat-generaal; dat een nieuwe oproeping op 12 februari 2001 voor de hoorzitting op het commissariaat-generaal op 14 februari 2001 bij gewoon schrijven naar dat nieuwe adres zou zijn verzonden, doch dat de verzoekende partij die zending nooit heeft ontvangen; dat de verzoekende partij derhalve afwezig is gebleven op de hoorzitting van 14 februari 2001; dat de raadsman van de verzoekende partij niettegenstaande zijn verzoek nooit in kennis is gesteld van de hoorzitting; dat hij achteraf met een schrijven van 9 april 2001 om voormelde redenen heeft gevraagd het dossier te heropenen en de verzoekende partij alsnog op te roepen, doch dat daarop geen antwoord werd bekomen;

2.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:

(...)

“4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan geven.”;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal op 7 februari 2001 met een ter post aangetekend schrijven en per telefax een oproeping voor een verhoor op 14 februari 2001 aan de verzoekende partij heeft gestuurd op haar gekozen woonplaats in het opvangcentrum Bevingen aan de Montenakenweg 145 te Sint-Truiden; dat het opvangcentrum op 8 februari 2001 per telefax heeft geantwoord dat de verzoekende partij daar sedert 31 januari 2001 niet meer verblijft en is toegewezen aan het O.C.M.W. van Herve; dat de verzoekende partij met een ter post aangetekend schrijven van 8 februari 2001, verstuurd op 9 februari 2001, aan het commissariaat-generaal haar nieuw adres aan de xxx te Verviers heeft meegedeeld; dat deze adreswijziging zeker werd ontvangen door de commissaris-generaal, vermits hij op 12 februari 2001 met een gewone brief een kopie van de oproeping van 7 februari 2001 naar het nieuwe adres van de verzoekende partij heeft verstuurd;

Overwegende dat de verzoekende partij niet meer op haar gekozen woonplaats in het opvangcentrum Bevingen verbleef toen de met toepassing van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet verzonden oproeping aldaar aankwam en dat de

commissaris-generaal van dit feit onmiddellijk per telefax werd verwittigd; dat de verzoekende partij na een tussentijds verblijf van enkele dagen in een tehuis voor daklozen op 8 februari 2001 is verhuisd naar de xxx te Verviers en dat zij aan haar plicht om die adreswijziging mee te delen heeft voldaan; dat de verzoekende partij geen kennis van de op 7 februari 2001 verzonden oproeping kon krijgen en er dan ook geen gevolg aan kon geven; dat het beroep van de verzoekende partij met de bestreden beslissing om die reden ten onrechte zonder meer wordt afgewezen;

Overwegende dat de commissaris-generaal zelfs niet betwist van voormelde adreswijziging op de hoogte te zijn geweest en dat hij op 12 februari 2001 alsnog met een gewoon schrijven een kopie van de oorspronkelijke oproeping aan de verzoekende partij op haar nieuw adres heeft gezonden; dat de verzoekende partij voorhoudt dergelijk schrijven nooit te hebben ontvangen en dat de commissaris-generaal het tegendeel niet bewijst; dat de houding van de commissaris-generaal volstrekt niet ernstig lijkt door enerzijds te beweren dat de eerste oproeping volstond en anderzijds een tweede oproeping te verzenden;

Overwegende dat het middel niet kennelijk ongegrond lijkt in de mate dat de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd daar de commissaris-generaal niet had mogen weigeren het beroep van de verzoekende partij te beoordelen door het af te doen met een onterechte toepassing van artikel 52, §2, vierde lid van de Vreemdelingenwet;

3. Betreffende de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat het auditoraat in het verslag oordeelt dat, indien de kamer geen toepassing maakt van meergenoemd artikel 26, de vordering tot schorsing moet worden verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen, met toepassing van artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000;

Gezien de nota's van de eerste en van de tweede verwerende partij;

3.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde hierboven sub 2.2, laatste considerans werd geoordeeld dat het enige middel niet ongegrond lijkt;

dat uit de bespreking ervan integendeel blijkt dat het middel op het eerste gezicht gegrond kan zijn en derhalve ernstig is;

3.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde de verzoekende partij aanvoert dat zij sedert geruime tijd in België verblijft, een zekere passieve kennis van het Frans heeft en een netwerk van relaties heeft uitgebouwd; dat die relaties haar zekerheid bieden voor tewerkstelling en een stabiel leven doch in het geval van terugkeer naar haar land verbroken worden; dat zij niet de kans krijgt haar rechten volwaardig uit te oefenen, zelfs indien achteraf zou blijken dat zij voldoet aan de voorwaarden van de Vluchtelingenconventie van Genève; dat de gedwongen verwijdering uit het Rijk ook een zwaar moreel nadeel zou vormen;

Overwegende dat de verzoekende partij zich daarmee beperkt tot enkele algemene beweringen, zonder in concreto het bestaan van een netwerk van relaties, haar kennis van de Franse taal, een nakende tewerkstelling of moeilijkheden om bepaalde rechten uit te oefenen, aannemelijk te maken; dat zij met haar uiteenzetting niet aantoonde dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde is voldaan, zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen

Artikel 2.

De behandeling van het beroep tot nietigverklaring zal worden verdergezet overeenkomstig de artikelen 21 tot 24.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zesentwintig juni tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.